

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 25. Melancthonis libellus adversus Parisiensium Theologorum
Censuram.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Sæcul. XVI obsequium remunerandi modo consulta-
 A.C. 1521 tionem haberet.

§. XXIV.

Titulus Defensoris fidei a Papa Angliæ Regi collatus.

*Pallavicin.
 hist. Conc.
 Trid. l. 2. c. 1*

Diu multumque deliberatum, tandem vero conclusum, hunc Monarcham insigni *Defensoris fidei* titulo honorandum esse. Ergo Pontifex diploma expediri iussit, in quo Henrico, cunctisque Angliæ Regibus ejusque Successoribus titulum *Defensoris fidei* attribuit, unaque literæ a Papa sunt scriptæ, quibus eidem Regi amplissime gratias egit.

§. XXV.

Melanchtonis libellus adversus Parisiensem Theologorum censuram.

Ceterum vix literis exprimi potest, quam inique Lutherus tulerit, quod Angliæ Rex Parisiensis Universitatis exemplo ductus adversus ejus libros calammum strinxisset. Jam cunctas moderationis leges transgressus, nil nisi rabiem, bilemque evomere satagebat. Hucusque lingua ac calamo præcipue coram Cardinale Cajetano, necnon in celebri disputatione Lipsiensi palam profitebatur, se Parisiensem Universitatem velut sanæ

sanæ Theologiæ Magistram venerari, Sæcul. XVI.
 nunc vero ad extrema prolapsus, ejus- A.C. 1521.
 dem Theologos, quam primum se ab eis
 damnatum noverat, non modo tanquam
 primarios veræ Theologiæ corruptores
 traducebat, sed etiam velut omnium ig-
 norantissimos, ac totius orbis stupidissi-
 mos, virosque ingenio, scientia, ac discre-
 tione penitus privatos calumniabatur,
 & eisdem ad facultatis censuram per
 Philippum Melanchtonem, qui fidelissi-
 mus ejus discipulus, ac in literis huma-
 nioribus versatissimus erat, responsum
 dedit, ac si ipsemet id facere, haud dig-
 naretur.

Melanchton eo tempore in Wittem-
 bergensi Univerfitate publice docens, id
 muneris lubens in se suscepit, ac libel-
 lum edidit, hac inscriptione: *Apologia*
pro Luthero adversus furiosum Parisiensem
Theologastrorum Decretum. Paulo post ip-
 se Lutherus librum composuit, in quo
 se Melanchtonis apologiam nomine Pa-
 risiensem Doctorum confutare simula-
 bat, ac plura prorsus inepta ac insulsa,
 velut ab eis prolata stylo admodum bar-
 baro recitabat, eo duntaxat consilio, ut
 hosce Doctores omnium ludibrio expo-
 neret. Præterea scripsit Teutonice ad-
 versus eosdem.

Sæcul. XVI.
A. C. 1521.

§. XXVI.

*Lutheri scriptum contra Angliæ
Regem.*

*Inter opera
Luth. contra
Reg. Angl.*

ERAT equidem Lutheri responsum, quod Henrico VIII. dederat, serium magis, nec minus tamen contumeliis repletum. Præprimis velut immotum principium supponebat, quod non major habeatur ratio coronati cujusdam Principis, quam simplicis plebeculæ, ubi de defendendis Evangelii veritatibus ageretur; ut autem periculosum hoc principium defenderet, librum scripsit tot immoderatæ arrogantiae verbis plenum, ut ejus etiam amici ac Discipuli tantam petulantiam redarguerent; nam in singulis ferme paginis, nil nisi atrocissimas injurias, ac contumeliosas mendacii falso afficti exprobrationes impudentissimo calamo evomuit, & nonnunquam sermone ad Regem converso eundem proterve allocutus est, *Tandem, erubescere Henrice, non jam Rex, sed sacrilege!* Denique effusis ejusmodi injuriis ad ipsam doctrinam descendit, ac in eodem hoc libro palam ita professus est, *parum refert, sive quis in Sacramento Altaris panem permanere, sive non manere credat, ego jam transsubstantio sententiam meam, ac doceo, impium ac blasphemum esse credere, quod panis transmutetur.*

Cete-